

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus III. Scena 6

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

Jurare amsim, hoc modo rem feliciter ces-
suram. Quis enim ignorat, Regem sem-
per in metu fuisse, ne aliquando in exsi-
lium pelleretur. Dum igitur animus ejus
in dubio est, levi momento impellam,
quocunq; voluero.

PHILET. Macte esto tam opportuno
consilio. Nemini enim nostrum hoc in
mentem venisset. Deorum auxilio fa-
ctum credo, ut tam commodè diceres,
quid facto esset opus.

PHILOT. Quandoquidem ergo idem
videtur vobis omnibus: curriculo pro-
curram ad Regem, ut soli cum solo confa-
bulari liceat. Atq; ipsum in tempore Dio-
nysium video.

Actus III. Scena 6.

PHILOTYRANNUS, DIONYSIUS.

Potentissime atq; invictissime Rex, Do-
mine clementissime: supplex oro, ut
quæ jam dicturus sum, benevolo animo
audias: neq; putes, me quicquam odio
aut malevolentia impulsam loqui.

DIONYS. Quid rei est? dic breviter.
Nam audire cupienti omnis mora longa
atq; molesta est.

PHILOT.

PHILO. Consilia ineunt quidam, non tibi solum, sed etiam regno universo pestem ac perniciem allatura, nisi maturè hominibus teterrimis occurratur. Planius, si vis, dicam & uberius. Cùm hodiè in arcem, ubi senatus habebatur, accessurus essem: forte fortuna in quosdam incidi, qui nescio quid de rebus secretiorib⁹ colloquebantur. Ego in angulum aliquem concessi, ubi à nemine videri, omnia tamen, quæ illi in medium satis clarâ voce afferebant, exaudire possem. Ne longum faciâ: deliberârunt illi inter se de te è medio tollendo, regno; Sicilia occupando. At tandè inter eos convênit, foederatos quosdam Principes adsciscendos esse, & Carthagenenses in auxilium vocandos: ut per vim te cum propinquis omnibus occidât, aut certè in exsiliumpellant. Cumq; per totam horam de hoc unico negotio sermones caderent: varias ejus expediendi rationes afferebant, varias artes recensebant, quas omnes memoriâ comprehendere non valebam. Tandem jurejurando confirmârunt, non se quieturos, priusquam, quod animo concepissent, effectum

F

ctum

atum dedissent, dominationemq; rapu-
issent. Hæc sunt illa, ô Rex, præclara con-
silia: hic conatus adversariorum tuorum.
Quem pro eâ fide, quâ tibi me obstructum
profiteor, ac præ me fero, tuam Majesta-
tem celare non debui. Quippe cum ejus-
modi molitiones cum certissimo Regis &
regni interitu conjunctæ sint. Quocirca
maturè necesse est, obviam eatur tam
sceleratis consiliis.

DIONYS. Quinam consiliorum isto-
rum sint architecti, statim me doceas vo-
lo. Non enim levia aut ludicra sunt hæc,
quæ narrasti. Et certè verba tua auscultan-
ti gelidus per dura cucurrit ossa tremor.

PHILOTYR. Alter eorum, quos con-
spirasse dixi, Dion erat, affinis tuus: alter
autem Damon, hospes ille Pythagoreus,
cui nuper inter consiliarios tuos locum
esse voluisti.

DIONYS. Ut illos Dii superi atq; infe-
ri malis exemplis perdant! Scilicet nus-
quam tuta fides. Menè servasse, atq; ad
honores evexisse, ut essent, qui me perde-
rent? Verùm in promptu est ratio, quâ
istos sceleratos ulciscar.

PHI-

PHILOTYR. Sape equidem animo
tui fidissimo, aperte & sine ullis ambagi-
bus te admonui, Rex Optime, ne tanti fa-
ceres Dionem. Constare enim omnibus,
non eum consulere, quæ sint in rem tu-
am. Immò si liceret, eum tibi mali aliquid
machinaturum. Nunc in acie novacula
versaris. Nunc Dion hoc solum agit, ut li-
beros Aristomachæ novercæ tuæ, regno
quondam præficiat, te excluso & ejecto.
Nam quoniam fieri non posse animad-
vertit, ut ipse regno potiatur: at suæ soro-
ris filios, optat dominari Sicilia. Quam
perfidè autem tecum agere constituerit:
ex his cognosces literis, quas ad senatum
populumq; Carthaginensè scripsit. In
his enim petit, ut foedus Pœni tecum astu-
tè feriant: Hac enim occasione se operam
daturum, ut ipsi regnum Siculum vi oc-
cupent, teq; in exsilium expellant. Quid
quæso est sub amici nomine fallere, si hoc
non est? Quamobrem nisi maturè Dio-
nis machinationibus obstiteris: actum
est, periisti.

DIONYS. Ambos è vestigio accersam
in pa-

F 2

in pa-

in palatium, & quam causa impulsu ad-
versum me conspiraverint, sciscitabor.

PHILOT. Pessimè istuc ô Rex, in te
consules. Novi enim eorum malitiam &
calliditatem, Si enim purgandi sui tem-
pus locumq; illis dederis: blanditiis & as-
sentationibus te circumvenient, ani-
mumq; tuam doctâ oratione sibi rursus
conciliabunt. Itaq; indicta causa illos da-
mnes ac perdas. Ita enim ab illorum insi-
diis & tutus, & securus eris.

DIONYS. Scestos itaq; nulla inter-
posita mora extremo afficiam supplicio,
ut perversa & nefaria consilia in aucto-
rum capita recidant.

PHILOT. Hoc laudo; iterum sic me-
mento, ubi quis Majestatem lædere ausus
fuerit.

DIONYS. Fidei tuæ atq; indicii præ-
mium à me ferēs. Caterum ne inter nos
dicta foras elimines. Mox enim per duel-
les eo, quo digni sunt, saxo inacta-
tos infortunio.

11811

11811